

Заједничка адвокатска канцеларија
Мијатовић & Павловић
29. 05. 2025
ПРИМЉЕНО

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД
У БЕОГРАДУ
ГжЗ 159/25
12.5.2025. године
Београд

ВИШИ СУД
У БЕОГРАДУ
20. 05. 2025
ПРИМЉЕНО

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Олге Арсовић, председника већа, Јасне Лозук и Зорице Банковић, чланова већа, у парници тужиоца Удружење “Иницијатива младих за људска права” из Београда, улица Добрачина број 4, чији је пуномоћник Михаило Павловић, адвокат из Београда, улица Змаја од Ноћаја број 9/4, против тужених “Alo media system” д.о.о. Београд, улица Косовска број 26/3 и Виктора Петровића, главног уредника портала www.alo.rs, чији је заједнички пуномоћник Душан Томић, адвокат из Београда, улица Македонска број 44, ради утврђења и накнаде штете, одлучујући о жалбама парничних странака изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 151/24 од 18.11.2024. године, у седници већа одржаној дана 12.05.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 151/24 од 18.11.2024. године, у ставовима трећем, петом и десетом изреке.

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог Виктора Петровића и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 151/24 од 18.11.2024. године, у ставовима првом, четвртном и осмом изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 151/24 од 18.11.2024. године у ставу шестом изреке тако што се одбија као неоснован тужбени захтев тужиоца Удружења “Иницијатива младих за људска права”, Београд којим је тражио да се обавезе тужени Виктор Петровић као главни уредник портала www.alo.rs да uklони спорни текст под насловом: “Ђиласове слуге срамно плъунуле на српског генерала – дотакли су дно, не може дубље њихов захтев је гнусан”.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу једанаестом изреке пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 151/24 од 18.11.2024. године, у односу на туженог Виктора Петровића, тако што се обавезује наведени тужени да тужиоцу Удружењу “Иницијатива младих за људска права” Београд на име трошкова парничног поступка исплати износ од 62.300,00 динара са законском затезном каматом почев од дана стицања услова за извршење па до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу једанаестом изреке пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 151/24 од 18.11.2024. године у односу на туженог "Alo media system" д.о.о. Београд, тако што се тужилац Удружење "Иницијатива младих за људска права" Београд обавезује да туженом "Alo Media System" д.о.о. Београд, на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 39.400,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац Удружење "Иницијатива младих за људска права" Београд да туженом "Alo media system" д.о.о. Београд на име накнаде трошкова другостепеног поступка исплати износ од 27.000,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви тужиоца и туженог Виктора Петровића за накнаду трошкова другостепеног поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 151/24 од 18.11.2024. године, ставом првим изреке утврђено је да је тужени Виктор Петровић, главни уредник портала www.alo.rs, објављивањем информација у тексту под насловом: "Ћиласове слуге срамно плънуле на српског генерала – дотакли су дно, не може дубље њихов захтев гнусан", у којем је наведено: "Иницијатива младих за људска права, срамно је плънула на српског хероја. Иницијатива младих за људска права (YIHR), тражи да српски херој генерал Владимир Лазаревић не учествује на обележавању 25 година НАТО бомбардовања, које је најављено за 24. март у Нишу, поводом обележавања 25 година од почетка НАТО бомбардовања СРЈ. "То би била тешка увреда за жртве" - образложење је њиховог срамног захтева који су објавили и медији који су под палицом опозиције. Оно што је најстрашније јесте то да чувеног српског генерала престављају као злочинца! Иницијатива младих за људска права (YIHR) иначе често заступа ставове опозиционара, који Србији не желе добро, па тако налик многим политичарима са јавне сцене, признају наводне злочине и геноциде, и тако плъују по држави Србији и нашем народу. Изгледа да и Иницијатива служи као Ћиласов слуга, јер се залажу за малтене исте ставове, а да је тако сведочи и то што медији под његовом палицом објављују овако срамне захтеве", повредио забрану говора мржње. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца, описан ставом првим изреке у односу на туженог издавача "Alo media system" д.о.о. Београд. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужени солидарно обавезу да му на име накнаде штете због повреде забране говора мржње и слободе изражавања исплати износ од 300.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 18.11.2024. године до исплате. Ставом четвртим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца, те је тужени Виктор Петровић обавезан да објави увод и изреку правноснажне и извршне пресуде у року од 8 дана од дана извршности о свом трошку без коментара и одлагања на сајту www.alo.rs. Ставом петим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца у делу којим је тражио да се тужени Виктор Петровић као главни уредник портала www.alo.rs, обавезе да објави пресуду у преосталом делу, као и да је не уклони наредних годину дана од дана објављивања. Ставом шестим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца, те је тужени Виктор

Петровић као главни уредник портала www.alo.rs, обавезан да уклони спорни текст под насловом: “Ћиласове слуге срамно пљунуле на српског генерала – дотакли су дно, не може дубље њихов захтев гнусан” у року од 8 дана од дана извршности пресуде. Ставом седмим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени “Alo media system” д.о.о. Београд, као издавач портала www.alo.rs, да уклони спорни текст под насловом: “Ћиласове слуге срамно пљунуле на српског генерала – дотакли су дно, не може дубље њихов захтев гнусан”. Ставом осмим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца те је забрањено туженом Виктору Петровићу као главном уреднику портала да поново објави спорни текст под насловом: “Ћиласове слуге срамно пљунуле на српског генерала – дотакли су дно, не може дубље њихов захтев гнусан”. Ставом деветим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се забрани туженом “Alo media system” д.о.о. Београд као издавачу портала www.alo.rs, да поново одбјави спорни текст под насловом: Ћиласове слуге срамно пљунуле на српског генерала – дотакли су дно, не може дубље њихов захтев гнусан”. Ставом десетим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се забрани туженима објављивање било каквог текста који садржи елементе говора мржње упућене тужиоцу. Ставом једанаестим изреке, тужени су солидарно обавезани да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплате износ од 48.800,00 динара са законском затезном каматом почев од дана стицања услова за извршење па до коначне исплате.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио тужилац у ставу трећем, петом, десетом и једанаестом изреке из свих законских разлога, док су тужени изјавили жалбу и то тужени “Alo media system” д.о.о. Београд, против одлуке о трошковима парничног поступка из става једанаестог изреке, а тужени Виктор Петровић на став први, четврти, шести, осми и једанаести изреке, обоје због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјаленог права.

Испитујући правилност и законитост првостепене пресуде у ожалбеном делу у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС” број 72/11, са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд је нашао да је жалба тужиоца основана у односу на трошкове поступка, а неоснована у односу на став трећи, пети и десети изреке, да је жалба туженог “Alo media system” д.о.о. Београд основана, док је жалба туженог Виктора Петровића основана у односу на став шести изреке, а неоснована у односу на став први, четврти, осми и једанаести изреке.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд као другостепени пази по службеној дужности. Апелациони суд налази да није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, на коју се жалбом тужиоца посебно указује, јер првостепена пресуда садржи јасне, потпуне и непротивречне разлоге о чињеницама важним за правилно одлучивање, који нису у супротности са садржином изведених доказа у списима предмета, док је изрека пресуде јасна и не противречи разлозима исте датим у образложењу.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 22.03.2024. године, на инернет сајту www.alo.rs, објављен је текст са насловом: “Ћиласове слуге срамно пљунуле на српског генерала – дотакли су дно, не може дубље њихов захтев гнусан”, са поднасловом:

“Иницијатива младих за људска права, срамно је плунула на српског хероја”, у коме је наведено: “Иницијатива младих за људска права (YIHR), тражи да српски херој генерал Владимир Лазаревић не учествује на обележавању 25 година НАТО бомбардовања, које је најављено за 24.март у Нишу, поводом обележавања 25 година од почетка НАТО бомбардовања СРЈ. “То би била тешка увреда за жртве“ - образложење је њиховог срамног захтева који су објавили и медији који су под палицом опозиције. Оно што је најстрашније јесте то да чувеног српског генерала престављају као злочинца! Ко је генерал који је мета YIHR-а? Генерал Владимир Лазаревић, прекаљени официр, начелник Приштинског корпуса у време НАТО агресије и каснији хашки оптуженик и осуђеник на правди бога, за Ало! говори о актуелној ситуацији на Косову и Метохији. Тај простор зна као свој џеп јер је један од најзаслужнијих за то што смо те 1999. херојски спречили копнену инвазију најмоћније војне силе света. Манифестација за жртве бомбардовања Годишњице бомбардовања биће обележена 24.марта у Цркви Светог Василија Острошког у насељу Дуваниште, у Нишу. На 25. годишњицу НАТО бомбардовања СР Југославије, у крипти ове цркве биће представљено 1139 имена војника, полицајаца, добровољаца погинулих на Косову од 1998. до 1999. године и у копненој зони безбедности од 2000. до 2003. године, а која ће бити исписана на 19 плоча. Предлог за постављање меморијалних плоча дао је Лазаревић, док су министри Вучевић и Селаковић користећи државне ресурсе координисали постављање меморијалних плоча у сарадњи са нишком Епархијом СПЦ-а. Иначе, Лазаревић је и један од три актера документарног филма “Кошаре”, чији аутори Ђорђе Бојанић и Дејан Јовановић имају за циљ да се овај филм 25.марта или 14.априла ове године прикаже у свим основним и средњим школама у Србији, ђацима узраста 8. разреда као и ђацима свих разреда средњих школа. Иницијатива младих за људска права (YIHR) иначе често заступа ставове опозиционара, који Србији не желе добро, па тако налик многим политичарима са јавне сцене, признају наводне злочине и геноциде, и тако плују по држави Србији и нашем народу. Изгледа да и Иницијатива служи као Ђиласов слуга, јер се залажу за малтене исте ставове, а да је тако сведочи и то што медији под његовом палицом објављују овако срамне захтеве.

Анализирајући садржину спорног текста, првостепени суд је закључио да је квалификовање тужиоца као “Ђиласовог слуге”, као удружења које “не желе добро Србији”, које “признају наводне злочине и геноцид и тако плују по држави Србији и нашем народу”, представља разлог за мржњу, нетрпељивост и дрискриминацију, те и насиље у делу друштва, због чега је употребљена у сврху дискредитације онога на кога се односи и циљ је да се чланови тужиоца дискредитују и подвргну дискриминацији, да квалификација тужиоца као удружења које не жели добро Србији и удружења које признаје наводне злочине и геноциде и плује по држави Србији и по народу, представља говор мржње, будући да је порука која се овим изражавањем шаље грађанима представља својеврстан позив на насиље и линч према тужиоцу само из разлога што има супротно политичко уверење и критички став, те је применом члана 86, 112 и члана 114 Закона о јавном информисању и медијима, (“Службени гласник РС” број 92/23), одлучио као у ставу првом изреке.

Налазећи да тужени “Alo media system” д.о.о. Београд, као издавач медија www.alo.rs, није пасивно легитимисан у односу на тужбени захтев за утврђење повреде забране говора мржње, захтев за уклањање спорног текста са сајта и забрану поновног објављивања спорног текста или било каквог текста који садржи елементе мржње

упућене тужиоцу, а сходно одредби члана 114 Закона о јавном информисању и медијима, првостепени суд је одлучио као у ставу другом, седмом, деветом и десетом изреке.

Одлучујући о захтеву тужиоца за накнаду нематеријалне штете због повреде говора мржње и слободе изражавања, првостепени суд је нашао да тужбени захтев није основан, с обзиром да штета коју тужилац потражује јесте нематеријална штета, да је исту могуће признати само за законом признати вид штете, а не за било коју нематеријалну штету, да су видови нематеријалне штете таксативно набројани у одредби члана 200 став 1 и члана 203 Закона о облигационим односима, те да је нематеријална штета сатисфакција која се признаје физичком лицу и не може се везати за случај повреде говора мржње према тужиоцу као удружењу односно правном лицу, те је одлучио као у ставу трећем изреке.

Одлучујући о тужбеном захтеву да се пресуда објави у целости и да се сајта не уклони наредних годину дана, првостепени суд је нашао да је исти делимично основан и то у делу да се објави увод и изрека пресуде у смислу члана 131 Закона о јавном информисању и медијима, налазећи да се тиме на задовољавајући начин саопштава јавности исход спора у ком је утврђена повреда забрана говора мржње и у довољној мери остварује сврха овог вида заштите, а како је тужени Виктор Петровић као главни уредник интернет портала пасивно легитимисан у односу на такав захтев, то је одлучено као у ставу четвртм изреке пресуде, док је у преосталом делу захтев да се пресуда објави у преосталом делу и да се са сајта не уклони наредних годину дана, одбио као неоснован, те је одлучено као у ставу петом изреке.

Налазећи да је уклањање текста нужно из разлога што би се у супротном сваки пут претрагом интернета информација која је већ била објављена актуелизовала, те омогућила да се са спорном информацијом упозна још већи број читалац, првостепени суд је применом члана 114 Закона о јавном информисању и медијима обавезао туженог Виктора Петровића као главног уредника да уклони спорни текст и одлучио као у ставу шестом изреке.

Утврдивши да је спорним текстом повређена забрана говора мржње, првостепени суд је применом члана 112 став 1 тачка 2 Закона о јавном информисању и медијима, усвојио тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се главном уреднику забрани поновно објављивање спорног текста, те је одлучио као у ставу осмом изреке.

Међутим, како је тужилац поред забране наведеног текста тражио и забрану објављивања било каквог текста који садржи елементе говора мржње упућене тужиоцу, а како се не може одредити који су то будући текстови који могу бити објављени, нити које су то информације које могу у будућности бити објављене, да се законска одредба не односи на неке будуће текстове и информације, већ на поновно објављивање спорних информација о којима се поступак водио, првостепени суд је одбио такав захтев тужиоца одлучујући као у ставу десетом изреке пресуде.

Међутим, оваква одлука првостепеног суда се само делимично може прихватити као правилна и законита.

Супротно жалбеним наводима тужених, правилно је првостепени суд утврдио да је тужени Виктор Петровић као главни уредник интернет портала у коме је објављен спорни текст дана 22.03.2024. године, под насловом: “Ћиласове слуге срамно плъунуле на српског генерала – дотакли су дно, не може дубље, њихов захтев гнусан” повредио забрану говора мржње у односу на тужиоца. Из садржине спорног текста произлази да се у истом тужилац квалификује као слуга опозиционог лидера - “Ћиласовог слугу”, као удружење које “не желе добро Србији”, “признају наводне злочине и геноцид и тако плъују по држави Србији и нашем народу”, на који начин се представља у негативном светлу, те код просечног читаоца не може а да не изазове крајње негативну оцену онога на кога се односи, те се истима подстиче мржња, нетрпељивост, дискриминација, агресивност и непријатељство према тужиоцу због политичког уверења или става, а што за крајњу последицу има драстично нарушавање слободе изражавања, као једно од уставом загарантованих права и ствара неједнакост међу грађанима. Такође, таквим текстовима се не доприноси јавној расправи о појави и догађају у демократском друштву, с обзиром да се приликом покретања односно вођења јавне расправе о појави или догађају, мора водити рачуна о терминима односно изразима који се користе, да се истима не би повређивала права других, а нарочито забрана говора мржње која може имати изузетно негативне последице на грађанске односе у једном друштву.

Имајући у виду наведено, то су неосновани жалбени наводи туженог Виктора Петровића да циљ спорног текста није био омаловажавање тужиоца нити подстицање мржње, насиља и прављења разлика, већ да је циљ био подстицање теме од општег интереса у демократском друштву о коме је изнето критичко мишљење аутора спорног текста о утемељености и оправданости ставова тужиоца.

Такође, правилно је првостепени суд одбио као неоснован захтев тужиоца за накнаду нематеријалне штете због повреде забране говора мржње. Одредбом члана 123 став 1 Закона о јавном информисању и медијима прописано је да лице на које се односи информација чије је објављивање у складу са овим законом забрањено, а које због њеног објављивања трпи штету, има право на накнаду материјалне и нематеријалне штете у складу са општим прописима и одредбама овог закона, независно од других средстава правне заштите која том лицу стоје на располагању у складу са одредбама овог закона. Сходно одредби члана 155 Закона о облигационим односима, нематеријална штета се дефинише као наношење другоме физичког или психичког бола или страха. Видови нематеријалне штете испољавају се кроз психичке доживљаје својствене искључиво физичким лицима, те нематеријална штета представља сатисфакцију која се даје физичком лицу. Видови нематеријалне штете су таксативно набројани чланом 200 став 1 Закона о облигационим односима, из које норме (да се признаје као накнада за претрпљени физички или психички бол или страх), произлази да правно лице није способно за трпљење овакве нематеријалне штете, па самим тим ни легитимисано за накнаду исте. У конкретном случају тужилац није физичко лице, већ удружење, дакле правно лице, следом наведених одредаба Закона о јавном информисању и медијима те општих прописа о накнади материјалне и нематеријалне штете Закона о облигационим односима, то је правилно првостепени суд закључио да тужилац нема право на накнаду нематеријалне штете због повреде забране говора мржње.

Имајући у виду наведено, то су неосновани и без утицаја на другачију одлуку

суда жалбени наводи тужиоца којима указује на погрешан закључак првостепеног суда да тужилац нема право на накнаду нематеријалне штете, те упућује на праксу Европског суда за људска права у споровима вођеним против предузећа у друштвеној својини због повреде права на правично суђење и права на имовину, где се правном лицу признаје накнада нематеријалне штете због повреде права, а будући да и сам Закон о заштити права на суђење у разумном року прописује право лица коме је то право повређено, на накнаду неимовинске штете.

Супротно жалбеним наводима тужиоца односно туженог Виктора Петровића правилно је првостепени суд одлучујући о захтеву за објављивање пресуде нашао да је исти делимично основан и то у погледу објављивања увода и изреке пресуде, налазећи да се тиме на задовољавајући начин јавност обавештава да је правноснажно утврђено да је наведени тужени повредио забрану говора мржње у односу на тужиоца те остварује сврха тог вида заштите прописана одредбом члана 131 Закона о јавном информисању и медијима, а будући да је правилно утврђена повреда забране говора мржње у односу на тужиоца. Такође, правилно је првостепени суд одбио и захтев да одговорни уредник не уклони наредних годину дана од дана објављивања пресуду, с обзиром да је одредбом члана 131 став 1 Закона о јавном информисању и медијима, као вид судске заштите повређених права прописао објављивање правноснажне пресуде без коментара и одлагања, због чега се и обавеза одговорног уредника установљена пресудом исцрпљује односно испуњава и престаје објављивањем исте.

Код утврђене повреде забране говора мржње према тужиоцу, која је учињена објављивањем спорног текста у медију чији је тужени Виктор Петровић одговорни уредник, то је правилном применом члана 112 тачка 2 Закона о јавном информисању и медијима, наведеном туженом забрањено да поново објави спорни текст. Са друге стране, супротно жалбеним наводима тужиоца правилно је првостепени суд одбио захтев да се забрани туженима објављивање било каквог текста који садржи елементе говора мржње упућене тужиоцу за убудуће, налазећи да се сходно наведеној одредби Закона о јавном информисању и медијима, као облик судске заштите прописује забрана поновног објављивања спорне информације, с обзиром да је циљ такве забране поновна повреда права истим текстом, односно наведени прописани облик судске заштите се не односи на будуће евентуално спорне информације којима се повређују права тужиоца, будући да би у сваком појединачном случају било потребно претходно утврдити да ли се информацијама повређују законом заштићена права тужиоца, те уколико би то било утврђено, као следећи облик заштите би могла бити одређена забрана поновног објављивања таквих информација. Такође, у односу на туженог "Alo Media System" д.о.о. наведена одлука је правилна и из разлога што исти није пасивно легитимисан у односу на тако постављени захтев сходно одредби 114 Закона о јавном информисању и медијима.

Приликом одлучивања Апелациони суд је ценио и остале жалбене наводе и закључио да су без утицаја на правилност и законитост првостепене пресуде у потврђеном делу како у односу на утврђено чињенично стање, тако и на примењено материјално право у поступку доношења исте.

Према томе како првостепена пресуда у потврђеном делу није захваћена битним повредама одредаба парничног поступка на које овај суд као другостепени пази по

службеној дужности, нити оним повредама на које се посебно указује жалбама, те како је иста заснована на потпуно и правилно утврђеном чињеничном стању донета на основу правилне примене материјалног права то је иста применом члана 390 ЗПП потврђена као у ставу првом и другом изреке пресуде.

Међутим, правилно се жалбом тужених указује да је првостепени суд одлучујући о захтеву за уклањање спорног текста, погрешно применио материјално право садржано у члану 112 тачка 3 Закона о јавном информисању и медијима. Првостепени суд је ставом шестим изреке ожалбене пресуде усвојио тужбени захтев тужиоца те обавезао туженог Виктора Петровића као одговорног уредника медија www.alo.rs у коме је објављен спорни текст да уклони исти у целости у року од 8 дана од дана извршности пресуде. Међутим, по налажењу другостепеног суда, оваква одлука првостепеног суда се не може прихватити као правилна, имајући у виду да је тужбени захтев тужиоца, а којим се тражи судска заштита из члана 112 тачка 3 Закона о јавном информисању и медијима, и уклањање спорног текста у целости, широко постављен, односно није прецизно дефинисан, јер не садржи прецизно наведене спорне информације у предметном тексту, чије уклањање тражи, те би његово усвајање онако како је постављен водило цензури, те је применом члана 394 тачка 4 ЗПП преиначена одлука првостепеног суда садржана у ставу шестом изреке ожалбене пресуде, и одлучено као у ставу трећем изреке.

Имајући у виду да је тужилац у спору поставио више тужбених захтева, те да је са три од истих успео, и то за утврђење повреде права, објаву увода и изреке пресуде и забране поновног објављивања спорног текста, то је првостепени суд приликом одлучивања о накнади трошкова парничног поступка за тужиоца погрешно применио одредбу члана 154 ЗПП имајући у виду да тужиоцу није досудио трошкове на име састава тужбе који се увећавају за по 50% за други и сваки даљи захтев а сходно тарифном броју 13 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, с обзиром да је тужилац определио вредност предмета спора у тужби. Имајући у виду наведено, то су се сходно члану 401 тачка 3 ЗПП стекли услови за преиначење одлуке о трошковима парничног поступка садржане у ставу једанаестом изреке ожалбене пресуде, у односу на туженог Виктора Петровића, те су тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка применом члана 153, члана 154, члана 163 ЗПП признати трошкови због заступања од стране пуномоћника из реда адвоката и то на име састава тужбе у износу од 13.500,00 динара увећано за 100% због три кумулативно постављена захтева, укупно износ од 27.000,00 динара, састава једног поднеска у износу од 13.500,00 динара, на име заступања на једном одржаном рочишту у износу од 18.000,00 динара, те за судске таксе на тужбу и одлуку у износу од по 1.900,00 односно укупно износ од 62.300,00 динара, одмерено сходно важећој Адвокатској и Таксеној тарифи, са законском затезном каматом у смислу члана 277 Закона о облигационим односима почев од дана стицања услова за извршење па до коначне исплате, те је одлучено као у ставу четвртном изреке пресуде.

Првостепени суд је, одлучујући о трошковима парничног поступка, као у ставу једанаестом изреке, у односу на туженог "Alo media system" д.о.о. Београд, погрешно применио одредбу члана 153 ЗПП, имајући у виду да је наведени тужени успео у спору односно да су у односу на њега одбијени захтеви тужиоца због чега исти сходно наведеној одредби Закона о парничном поступку има право на накнаду трошкова

првостепеног поступка које је опредељено тражио. Имајући у виду наведено то су применом члана 150, члана 153, члана 154 и члана 163 ЗПП туженом "Alo media system" д.о.о. Београд признати трошкови због заступања од стране пуномоћника из реда адвоката и то на име састава одговора на тужбу у износу од 13.500,00 динара, приступа на једном одржаном рочишту у износу од 18.000,00 динара и таксе на одговор на тужбу у износу од 7.900,00 динара, односно укупан износ од 39.400,00 динара одмерено сходно важећој Адвокатској и Таксеној тарифи, те је применом члана 401 тачка 3 ЗПП одлучено као у ставу петом изреке пресуде.

Како је тужени "Alo media system" д.о.о. Београд успео са жалбом у другостепеном поступку имајући у виду да је преиначено решење о трошковима парничног поступка, на које се наведени тужени једино жалио, то има право на накнаду трошкова другостепеног поступка и то на име састава жалбе у износу од 27.000,00 динара, те је одлучено као у ставу шестом изреке пресуде. Суд туженом "Alo media system" д.о.о. Београд није признао трошкове другостепеног поступка на име судске таксе на жалбу и одлуку другостепеног суда имајући у виду да се његова жалба односила на решење о трошковима парничног поступка о којима није одвојено одлучено и за које се у смислу одредбе тарифног броја 1 став 7 напомене, и тарифног броја 2 став 8 Закона о судским таксама, не плаћа такса на жалбу и одлуку другостепеног суда по тој жалби.

Имајући у виду да су тужилац и тужени Виктор Петровић незнатно успели у другостепеном поступку, то истима не припада право на накнаду трошкова другостепеног поступка, те је одлучено као у ставу седмом изреке пресуде.

**Председник већа-судија
Олга Арсовић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић

The first part of the report deals with the general situation of the country. It is a very interesting and informative study of the country's development. The second part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's development.

The third part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's development. The fourth part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's development.

The fifth part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's development. The sixth part of the report deals with the specific details of the country's development. It is a very detailed and thorough study of the country's development.

100-100000

100-100000

100-100000